

drugim, te kšchawjeze wojnaće. Jaden wot nich žakosćzi nejwězej; won ma na dwoju bol. Brust jo jomu dwojza pschestšhelony, tať až s nim k šmierschi žo. Ale hysćczi goršcha jo ta bol we hutšchoće, pscheto wědobnosćž jo jomu wotzuscheta; pokutne dsy rońe še jomu s wozowu. Tať jo šchtundy dlujko we tschachosche lažak, meńezny, až jo mjas lužimi hynaščeje wěry, akle našlědku jo humoľak: „Nej ga žeden ewangelski duchowny tudy, kenz mě trošchtowať we šlědnej nusy?“

Ako še jomu wotgroni, až jo mjasny bratšchami ewangelskeje wěry, padnu nažejja do jogo hutšchoby, a ako ja pschi nom kolenkujuzny to postroweńe togo měra Božego jomu raťnuch, humoľa won: „D kněš farať, kať šom ja wjašokny, až wy scžo pschisćhli! Ja šom šchěžko šrańony, budu hudychnusćh; ale w hutšchoće mě pali! Ja šom weliķi grěšchnik, šom mojej maschi wle kiblije naporak! Ale ja zu moje grěchy špoweďasćh, a wy kšchěli se mnu bjatowasćh, aby mě wodane byli. Ja kšchěľ šwěte Bože blido měšch, a mojog humožnika dostasćh, howať šom šgubjony!“ Ja raťnuch: „Kristus jo ša grěšchnikow humteľ!“ Won šdychowasćho: „Ja šom weliķi grěšchnik, šom ten šgubjony šyn.“ A šapej lejachu še jomu dsy s wozowu. Ja sachapjach jaden šchpruch, jaden kjarliž ša drugim, a won bjatowasćho šobu, še šchogo dopomńezny se šwojeje młodosćzi. Tať dosta won šwěte Bože blido ako pokutny žolnať, kaž ten šchachať na kšchizy. Drugi žen pschizech k nomu šapej, ga běšcho won s drugimi huńašony; lěž jo hudychnuť, lěž še hustrowi, to šewěm.

Reichshofeńe na hamrach šu ditektar a druge familije tež šrańonych lubosćziwe gorějwšeli a młogich mjašezze dlujko gospodowali. Tam lažasćho mjas drugimi teke młožeńž s pschestšhelonym žywotom a s ros-